

Radicale vernieuwing zorg

Ondersteund door

Botsen in een kuip vol mogelijkheden.

Geplaatst op 6 juni 2017

Het hieronder volgende artikel schreef ik in eerste instantie voor onze interne nieuwsbrief naar aanleiding van het Radicale Vernieuwingstraject bij het Koplopersteam van PG-afdeling De Musschenberg – Stichting Kalorama, Beek-Ubbergen. Ik deel dit graag hier zodat ook anderen kunnen lezen hoe wij hier inmiddels mee aan de slag zijn gegaan.

Een paar maanden geleden werd aan onze afdeling Musschenberg gevraagd of wij als team interesse hadden om mee te gaan doen aan het project 'Radicale Vernieuwing'. Een beweging die bij zo'n 25 verpleeghuizen in Nederland in gang gezet wordt met toestemming van onder andere

ministerie en Inspectie. In plaats van topdown-organiseren waarbij een organisatie van bovenaf bepaald hoe zorg geleverd wordt en wat geleverd wordt, gaan we bottom-up-denken, kijken wat er vanuit de client nodig is om goede zorg te leveren en wat dat van ons als team en ondersteunende diensten vraagt.

We herkennen het allemaal wel. Zorg leveren aan onze bewoners vanuit breed ondergesneeuwde structuren en regels die werkelijke aandacht geven aan de mens zelf bijna onmogelijk maakt. Als ik alle hokjes maar heb afgevinkt dan heb ik goede zorg geleverd?

Nee!

We willen gaan kijken naar wat zinvol is. Waar heeft de client behoefte aan? Wat is er dan nodig omdat voor elkaar te krijgen? Alle ballast, regeltjes en aftekenlijstjes die belemmerend werken overboord.

Pilot-team

We hebben als team niet lang hoeven na te denken en inmiddels hebben we ons als afdeling vol gestort op inspirerende bijeenkomsten waarbij we opnieuw leren kijken naar hoe we het liefst zorg zouden verlenen aan onze bewoners. Omdat het naadloos aansluit bij radicaal vernieuwen, zijn we gelijk ook pilot-team geworden met betrekking tot zelforganiseren. Het één kan niet zonder het ander.

En dan begint het pas, creatief kijken en zoeken naar oplossingen voor zaken die op het eerste gezicht als een probleem en onmogelijkheid op tafel liggen. Loskomen van vastgeroeste ideeën omdat we nu eenmaal moeten werken volgens protocollen die werkelijke aandacht in de weg staan. Eng? Ja soms eventjes omdat de regeltjes die eerder voor houvast zorgen op losse schroeven komen te staan. Maar ook uitdagend omdat we nu zelf de sleutel in handen krijgen en gaan bepalen wat we belangrijk vinden en vervolgens bedenken hoe we dat dan kunnen verwezenlijken.

Tweede bijeenkomst

En ja, als je eenmaal die kant op gaat en anders begint te kijken naar wensen van cliënten en goed kijkt wat zij nodig zouden hebben en de situatie zoals die nu is, dan gaat dat nogal eens een keer botsen met de mogelijkheden zoals ze er nu zijn. Niet erg, het geeft des te meer motivatie om te zoeken naar oplossingen en nieuwe wegen binnen en buiten die grote kuip die we als Kalorama zijn. Alles om te komen tot een nieuw manier van werken voor onze bewoners die ook nog eens ons eigen werkplezier verhoogd.

Deden er in eerste instantie een paar teamleden als afgevaardigden mee in besprekingen, inmiddels staan we met het volledige team voor een tweede bijeenkomst waarbij we verder geïnspireerd zullen raken om aan dit project te werken. We hebben er enorm veel zin in om zelf het heft in handen te nemen.

Fotobijschrift: Echte koplopers zitten vooraan bij de 2e inspiratiesessie in Bussum!